

ви: нѣма да ма видите отъ сега до когато речете: благословенъ кой-то иде въ имя Господне.

Въ свѣтлый и великій вторникъ на литургіа.
отъ Матфея, зачало: 102.

Рече Господь на оученицы-ты си. За онзи день и часъ на дохожданіе-то на сына Человѣческаго никой не знае, нито Ангели-ти небесни, тѣ-кмо Отецъ мой самъ. И както дни-ти Ноеви, тѣи ще вѣде и пришествіе-то на сына Человѣческаго; Защо-то както въ дни-ты прѣди потопа вѣха на паденіе и на піаніе, и са женаха и за мъжъ отиваха, до който день влѣзе Ное въ ковчегъ, И не познаха, до когато доде потопъ-тъ, и вдигна сичкы-ты; тѣи ще вѣде и на Сына Человѣческаго пришествіе-то. Тогава двамина ще вѣдѣтъ на полето: единъ са зема а другъ са остава. Двѣ (жены) като мѣлатъ въ воденица-та, една са зема и една са остава. Зато вѣдни вѣдете, защото не знаете въ кой часъ ще доде Господь вашъ. Но тока знайте, че ако да знаа-ше стѣпанинъ-тъ на къща-та, въ кой часъ, ще доде крадецъ-тъ, вѣ-ла бы, и не бы оставилъ да под-копавѣтъ къща-та мѣ. Затова и вые вѣдете готови; защото въ кой-то часъ не мыслите, Сынъ Человѣ-ческій ще доде. И кой е тоа вѣр-ный и раздѣльный рабъ, когото е поставилъ Господарь-тъ мѣ надъ слѣгы-ты си да имъ дава храна на вѣмѣ? Блаженъ тоа рабъ, ко-

гото, кога си доде Господарь-тъ мѣ, намѣри го че прави тѣи. Истина въ дѣламъ, че ще го поста-ви надъ сичкѣ си имотъ. Ако ли рече злый той рабъ въ сърдце-то си: Господарь-тъ ми ще са за-бави да доде; И начене да вѣе съ-сѣжителн-ты си и да іаде и да піе съ піенцы-ты; Господарь-тъ на този рабъ ще доде въ който день (той) не учаква, и въ който часъ, не знае; И ще го разсѣче, и ще тѣри негова-та часть съ лицемѣ-ры-ты; тамъ ще вѣде плачъ и скържаніе съ съзъбы. Тогава ще са уподоби царство-то небесно на десѣтъ дѣвицы, конто зѣха свѣтильницы-ты си, и излѣзоха да посрѣцнѣтъ младоженецъ-тъ. И отъ тѣхъ петъ вѣха мъдры, и петъ бездѣмны. Бездѣмны-ты като зѣха свѣтильницы-ты си, не зѣха съ себеси масло. Но мъдры-ты зѣ-ха масло въ сѣдове-ты си съ съ свѣтильницы-ты си. И като са ба-ваше младоженецъ-тъ додрѣма са на сичкы-ты и спаха. И посрѣдъ ноцъ стана выкъ: ето младоженецъ-тъ иде: излизайте да го посрѣцне-те. Тогава са раздигнаха сичкы оныа дѣвицы, и украсиха свѣтил-ницы-ты си. И бездѣмны-ты рѣко-ха на мъдры-ты: Дайте ни отъ ваше-то масло; защото свѣтильни-цы-ти наши угаснѣватъ. И мъдры-ты отговориша и казаха: да не бы че не стигне и за насъ и за васъ; но по добрѣ идете при продавачи-ты и кѣпете си. И когато тѣ о-тиваша да кѣпатъ, доде младо-женецъ-тъ, и готовы-ты влѣзоха съ него на свадба-та, и затвориша